

Sygn. akt III Cz 1372/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – SO Lucyna Morys - Magiera

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 września 2015 r.

sprawy z wniosku M. S. (S.)

przeciwko E. S. i G. S.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 maja 2015 r., sygn. akt II Co 4196/14

postanawia:

1. sprostować w części wstępnej zaskarżonego orzeczenia oczywistą niedokładność w ten sposób, że przedmiotem sprawy jest nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego;

2. oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1372/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił wniosek M. S. przeciwko dłużnikom E. S. i G. S. o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy jako następcy prawnego.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności na swoją rzecz nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Zabrze w dniu 9 kwietnia 1999(sygn. akt V Ng 249/99) na swoją rzecz w związku z przejściem uprawnień wierzyciela Browary (...) Spółki Akcyjnej w Z..

Sąd rejonowy wskazał, że w jego ocenie wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. akta sprawy V Ng 249/99 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Zabrze zostały wybrakowane o nie zachował się oryginał orzeczenia wydanego w sprawie. nadto nie został przedłożony oryginał wydanego poprzednikowi wierzyciela tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Sąd Rejonowy wskazał, że powyższe uniemożliwia zweryfikowanie przez Sąd tytułu egzekucyjnego przedłożonego przez wnioskodawcę, co czyni niemożliwym nadanie na rzecz wierzyciela klauzuli wykonalności.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca. Wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazał, że jego wniosek odpowiadał wymogom obowiązującego prawa, przejście uprawnień zostało wykazane dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Podniósł, że art. 788 kpc ani żaden inny przepis nie nakłada na wnioskodawcę obowiązku dołączenia do wniosku tytułu egzekucyjnego, a zatem nie istnieje obowiązek weryfikowania przez Sąd kserokopii tytułu egzekucyjnego jeżeli taką wnioskodawca dołączy do wniosku. Wnioskodawca wskazał, że kserokopii tej nie wskazał jako dowodu w sprawie. W ocenie skarżącego niezasadne jest uzasadnianie oddalenia wniosku wybrakowaniem akt i niemożnością weryfikacji dołączonej do wniosku kserokopii. Ponadto podniósł, że żaden przepis nie nakazuje odłączenia do wniosku oryginału tytułu wykonawczego wydanego poprzednikowi prawnemu, w orzecznictwie wskazuje się nawet, że jest to zbędne. Zarzucił, że wnioskodawca nie był wzywany do przedłożenia tytułu wykonawczego, mimo że inne wezwania były do niego kierowane. W ocenie skarżącego, w sytuacji wybrakowania akt Sąd powinien z urzędu wszcząć procedurę ich odtworzenia.

Wskazał ponadto, że dysponuje oryginałami tytułu wykonawczego, zatem gdyby Sąd rejonowy wezwał go do jego złożenia, przeszkoda do rozpoznania wniosku mogła zostać usunięta.

Wnioskodawca do zażalenia dołączył oryginał tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z 9.04.1999r. Sądu Rejonowego w Zabrze opatrzonego klauzulą wykonalności przeciwko dłużnicze G. S. oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 7 listopada 2000r. (VGC0 29/00), którym nadał on klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużniczki tj. E. S.

Po wniesieniu zażalenia Sąd Rejonowy stwierdził brak możliwości przychylenia się do zażalenia wobec niezłożenia przez wnioskodawcę do sprawy zezwolenia wydanego przez sędziego komisarza zezwalającego na dokonanie sprzedaży wierzytelności przysługujące od dłużników, mimo, że był do tego wzywany.

Sygn. akt III Cz 1372/15

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie odniosło skutku.

Postępowanie klauzulowe z art. 788§1kpc jest postępowaniem formalnym, stanowi ono uproszczony sposób uzyskania przez nabywcę wierzytelności klauzuli wykonalności na swoją rzecz. W tych okolicznościach konieczne jest ścisłe zachowanie reguł określonym tym przepisem.

Nie można zgodzić się z wnioskodawcą, że art. 788§1kpc nie nakłada na niego obowiązku przedstawienia żadnych dokumentów. Istotą tego unormowania jest bowiem oparcie rozstrzygnięcia Sądu na dokumentach wykazujących, że przejście uprawnień zostało stwierdzone dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem notarialnie poświadczonym. Zatem obowiązkiem wnioskodawcy jest przedstawienie takich dokumentów. W drodze wyjątku należy traktować za wystarczające wskazanie miejsca położenia dokumentu w trybie art. 248kpc w zw. z art. 13§2kpc, tzn. wówczas odpowiednie stosowanie tego przepisu (np. wskazanie akt sądowych, w których znajduje się tytuł egzekucyjny).

Sąd Okręgowy podziela przedstawiony przez Sąd Rejonowy w toku postępowania pogląd, że w okolicznościach niniejszej sprawy badanie wykazania przejścia uprawnień obejmuje nie tylko sam dokument cesji, lecz także badanie wykazania istnienia zezwolenia sędziego komisarza czy rady wierzycieli, stosownie do przepisów prawa upadłościowego (art. 206 ust.1 pkt 5 i 213 ust.1 ustawy z 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe). Wymóg podobnej zgody wynikał też z przepisów art. 131§1pkt 5 i art.140 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24

października 1934r. Prawo upadłościowe. Przywołane one zostały w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009r., III CZP 5/09.

Jak wynika z akt postępowania, Sąd Rejonowy przed wydaniem zaskarżonego postanowienia wezwał wnioskodawcę do przedłożenia odpisu lub notarialnie poświadczonej kopii postanowienia wydanego przez sędziego komisarza zezwalającego na dokonanie sprzedaży wierzytelności przysługującej od G. S. i E. S. w terminie tygodniowym po rygorem uznania tych okoliczności za niewykazane. Pismem z dnia 14 stycznia 2015r., złożonym w zakreślonym terminie, pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że postanowienie sędziego komisarza, o które był wzywany znajduje się w aktach Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach o sygn. akt XU 24/99/1 oraz wniósł o załączenie tych akt do niniejszej sprawy.

Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2015r. zwrócił się do Sądu Rejonowego Katowice- Wschód o udzielenie tomu akt, w którym znajduje się postanowienie sędziego komisarza w przedmiocie wyrażenia zgody na sprzedaż wierzytelności przysługujące masie upadłości Browary (...) SA w Z. lub wydanie Sądowi tego postanowienia z klauzulą prawomocności. Z zapisku urzędowego (k. 41) wynika, że uzyskano w odpowiedzi informację telefoniczną, iż w aktach nie znajduje się postanowienie Sędziego Komisarza, o które wzywano.

Postępowanie Sądu Rejonowego uwzględniające wniosek wnioskodawcy o zwrócenie się o akta w ocenie Sądu Okręgowego było zbyt daleko idące, skoro w piśmie swym wnioskodawca nie zawarł prawidłowego oznaczenia postanowienia, którego wniosek ten miał dotyczyć, nie wskazał bowiem daty jego wydania. Zatem z jego pisma nie wynika nawet pewna wiadomość, że takie postanowienie zostało rzeczywiście wydane, co niejako znalazło potwierdzenie w informacji o braku takiego dokumentu we wskazanych aktach Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach.

Nie jest niewątpliwie rzeczą Sądu poszukiwanie dokumentów dla wykazania praw wnioskodawcy, a do tego de facto zmierzał wniosek zawarty w piśmie z dnia 21 listopada

Sygn. akt III Cz 1372/15

2014r. Zgodnie z art. 788§1kpc, to do wnioskodawcy należy wykazanie stosownymi dokumentami przejścia uprawnień.

Jak wynika z zażalenia oraz dołączonych do niego dokumentów powodowi w sprawie tamtej sprawie (Browarom (...) SA w upadłości) wydano tytuł wykonawczy (nakaz zapłaty z dnia 26 czerwca 2001r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności).

Jak wynika z powołanej we wniosku uchwały Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 1992r., sygn. akt III CZP 94/92, w takich okoliczności dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności. W uzasadnieniu jednak tej uchwały wskazano, że przyjęć trzeba, że nabywca wierzytelności zadba o to, by zbywca wydał mu uzyskany na swoją rzecz tytuł wykonawczy i dokument ten przedstawi Sądowi przy ubieganiu się o wydanie tytułu wykonawczego na swoją rzecz.

Ferując zatem opisany pogląd Sąd Najwyższy założył, że winien mieć miejsce taki sposób postępowania. Tak sformułowany pogląd Sąd Okręgowy w pełni podziela. Jest on zgodny z zasadą wydawania jednego tytułu wykonawczego obejmującego określoną wierzytelność.

W tych okolicznościach nieprzedstawienie przez wierzyciela tytułu wykonawczego wydanego na rzecz zbywcy winno być postrzegane jako wadliwość wniosku. Sąd Rejonowy bowiem uwzględniając wniosek w trybie art. 788§1kpc na tym tytule winien umieścić klauzulę dotyczącą przejścia uprawnienia na rzecz nabywcy wierzytelności.

Skoro jednak w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnień na swoją rzecz, co słusznie uznał Sąd Rejonowy w swoim postanowieniu, dołączenie przez wnioskodawcę do zażalenia tytułu wykonawczego na rzecz zbywcy nie mogło spowodować uwzględnienia wniosku.

Nadmienić jeszcze należy, że złożone przez wnioskodawcę dokumenty dotyczące rozwiązania spółki cywilnej K.F.P. (...) oraz wykazania wysokości jego udziału w rozwiązanej spółce nie mają formy określonej art. 788§1kpc, zatem także one nie mogły stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności w trybie tego przepisu na rzecz wnioskodawcy.

Z tych powodów, uznając rozstrzygnięcie Sądu za prawidłowe, zażalenie jako niezasadne oddalono na podstawie art. 385kpc w zw. z art. 397§2kpc w zw. z art. 13§2kpc.

SSR(del.) Roman Troll SSO Lucyna Morys-Magiera SSO Gabriela Sobczyk